इति रामवचः श्रुत्वा भरद्वाजो महामुनिः ।
ध्यात्वा मुहूर्तमेकाग्रो रामं वचनमब्रवीत् ॥ २६ ॥
दशक्रोश इतस्तात गिरिर्यस्मिन् निवत्स्यसि ।
महर्षिसेवितः पुण्यः सर्वतः शुभदर्शनः ॥ २७ ॥
गोलांगुलानुचरितो वानरर्क्षनिषेवितः ।
चित्रकूट इति ख्यातो गन्धमादनसंनिभः ॥ २८ ॥
यावता चित्रकूटस्य नरः शृङ्गाण्यवेक्षते ।
कल्याणानि समाधत्ते न पापे कुरुते मनः ॥ २९ ॥
ऋषयस्तत्र बहवो विहृत्य शरदां शतं ।
तपसा दिवमारूढाः कपालशिरसा सह ॥ ३० ॥
प्रविविक्तमहं मन्ये निवासं भवतः सुखं ।
इह वा वनवासाय वस राम मया सह ॥ ३१ ॥
इत्युक्त्वा सर्वकामैस्तं भरद्वाजः प्रियातिथिं ।
सभार्यं च सह भ्रात्रा प्रतिजग्राह धर्मवित् ॥ ३२ ॥
तस्य प्रयागे रामस्य तं महर्षिमुपेयुषः ।
प्रपन्ना रजनी पुण्या चित्राः कथयतः कथाः ॥ ३३ ॥
सीतातृतीयः काकुत्स्थः परिश्रान्तः सुखोचितः ।
भरद्वाजाश्रमे रम्ये तां रात्रिमवसत् सुखं ॥ ३४ ॥
प्रभातायां तु शर्वर्यां भरद्वाजमुपागतः ।
उवाच नरशार्दूलो मुनिं ज्वलिततेजसं ॥ ३५ ॥